

de
KLOKKENLUIDERS
van
HAZODI **zwart op wit**

Fré

Layout Liro Lanaken

DE KLOKKENLUIDERS VAN DE PZ HAZODI ZWART OP WIT

Twee van de vier Klokkenluiders die de werking van de
PZ HaZoDi

op de korrel hebben genomen, brengen hier het verhaal van alle vier die daardoor niet alleen financieel, maar vooral in erge mate moreel en intellectueel gekrenkt zijn. Ze worden nog steeds met roekeloos en tergende rechtszaken gepest en achtervolgd. Twee klokkenluiders durven uit vrees voor represailles van procureur Rubens niet meer op de voorgrond treden, dit is een inperking van het fundamenteel grondwettelijk recht; de vrijheid van meningsuiting.

Dit boek brengt het verhaal inclusief diverse belangrijke onthullingen die nooit eerder in de pers zijn gebracht.

De pers werd door de politiek en justitie het zwijgen opgelegd, de auteur brengt het verhaal met de gegevens "Zwart op Wit" tot juni 2013 in dit boek. Dat het boek nog niet is verschenen ligt aan het feit dat de auteur zich qua deadline door niemand onder druk laat zetten, ook niet door Vera Vrancken.

Cartoon Fré

De werkpaarden.

Er zijn in de maatschappij nog een steeds kleiner wordende groep gemotiveerde werknemers die zich van hun taak -waarvoor ze betaald worden -, kwijten. In sommige bedrijven noemt men die werkkrachten ook wel eens gniffelend "de werkpaarden". Vreemd genoeg lopen die werkpaarden voor een steeds groter wordend aantal minder gemotiveerde elementen steeds meer in de kijker, meestal uit afgunst. Het is niet aan iedereen gegeven om echt actief met de -al dan niet- goed betaalde job bezig te zijn, met droedelen passeert de tijd ook wel. De vier waarover dit boek handelt hebben zich binnen HaZoDi om hun positie te handhaven, lang gedeisd gehouden. Maar uiteindelijk hebben zij zich als "klokkenluiders" verenigd en met alle gevolgen van dien, mistoestanden naar buiten gebracht. Anderzijds is het zo, dat wanneer het tocht er altijd twee deuren open staan.

Intimidatie en erger blijft duren.

De verhalen in dit boek worden niet chronologisch gebracht, het boek start met een zichzelf voorstellen van de vier klokkenluiders. Maar twee ervan hebben wegens schrik voor represailles in extremis op 17 juni 2013 te kennen gegeven dat zij aan het boek niet -meer- willen meewerken. Mary-Ann Vonckx en Anita Vanoppen onderschreven op 15 mei 2013 een overeenkomst om mee te werken aan het boek. Zij zijn als Calog bij de federale politie aan de slag, uitgerekend daar waar de Procureur Rubens een vinger in de pap heeft. Het zouden daar bij de federale sympathieke speurders zijn die begrip hebben voor hun situatie. Het komt er op neer, dat de twee op één of andere wijze geïntimideerd worden. Het boek handelt over een periode toen alle vier de klokkenluiders zichzelf meerdere keren in de publiciteit hebben gewerkt, Mary-Ann zelfs het voortouw nam, dat lezen we in een artikel in Het Nieuwsblad van 31 december 2011 "advocate Iris Exelmans, Serge delvaux en Mary-Ann

Vonckx geven de strijd niet op, wij hebben niets fout gedaan" staat er in vette letters.

De bocht van 180° die na de ondertekening van de overeenkomst wordt gemaakt is wel zeer vreemd en kan niets anders zijn dan schrik voor represailles, dat laat Mary-Ann in haar bericht van 26 mei 2013 aan de auteur duidelijk verstaan.

Ondertussen was de verstandhouding tussen de klokkenluiders zelf onderling ook bekoeld. Dat is ook tussen de auteur en Vera Vrancken die soms op de grens van het hysterische haar wil wil doorzetten, een feit. Maar het is niet mevrouw Vranken die bij de auteur de dienst uit maakt.

De auteur gaat aan de inhoud van het boek niets wijzigen, tot op heden niet bekende feiten, het verhaal en het bewijsmateriaal waarover de auteur beschikt zal in het boek worden gebracht. In de hoofdstukken worden de problemen die zij ondervonden tot in detail uit de doeken gedaan.

Of de klokkenluiders zelf allemaal recht in hun schoenen staan en bijvoorbeeld de informatie waarover zij beroepsmatig beschikten, uit eigen belang niet misbuikt hebben, is een vraag die de lezers zich zullen moeten stellen.

Dat er bij de korpsleiding en de politiek tot op het niveau van de Gouverneur Hermand Reyners tot en met de Procureur veel misliep gaat verder dan feiten die de klokkenluiders hebben aangegrepen om hun gelijk te halen.

Vera Vrancken heeft in de loop der tijden om haar positie te versterken ook de ellebogen gebruikt, de politiek zal daarbij, zoals dat in België schering en inslag is, geholpen hebben. De Gouverneur Herman Reynders en wijlen Stev Stevaert spelen daarbij zeker een rol.